

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Μεσογαίας για τον Αύγουστο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Μεσογαίας και Λαυρεωτικής](#)

“Τὸ πέρασμα τῆς Παναγίας ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμος εἶναι ἓνα πέρασμα σιωπῆς, σεμνότητος, ταπεινοφροσύνης καὶ ἡσυχίας” ἀναφέρει στο μήνυμά του ὁ [Μητροπολίτης Μεσογαίας καὶ Λαυρεωτικῆς κ. Νικολάου](#) γιὰ τὸν Αὐγούστο, τὸν μήνα τῆς Παναγίας.

Το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Τὸ πέρασμα τῆς Παναγίας ἀπὸ αὐτὸν τὸν κόσμος εἶναι ἓνα πέρασμα σιωπῆς, σεμνότητος, ταπεινοφροσύνης καὶ ἡσυχίας.

Μέσα στὶς περιγραφές τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἱερῶν Εὐαγγελίων δὲν ὑπάρχουν λόγοι καὶ φραστικές διατυπώσεις τῆς Παναγίας, ἀλλὰ οὔτε καὶ στὶς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων συναντοῦμε ἀναφορὲς στὴ ζωὴ τῆς. Αὐτὸ ποὺ ὑπάρχει εἶναι μόνον

μερικές αναφορές σέ απόκρυφα εὐαγγέλια. Δέν υπάρχουν λόγια τῆς Παναγίας, δέν υπάρχουν πράξεις, στοιχεῖα τῆς ζωῆς της, συγκεκριμένα γεγονότα, παρά μόνον πολύ ἀπλές διακριτικές αναφορές στό θεῖο καί ἅγιο πρόσωπό της. Ἀλλά ὅσο σιωπηλὴ ἦταν στήν ἐπίγεια ζωή της, τόσο πλούσια στὸν λόγο ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ Παναγία μας.

Καί ἐνῶ ἡ ἴδια δέν ἐκφράζεται μὲ τὸν λόγο, ἡ εὐαγγελικὴ περικοπὴ, ἡ ὁποία διαβάζεται στὶς ἐορτές της, λέγει «μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν».

Ἡ Παναγία, καί γι' αὐτό ἐπιλέγεται αὕτῃ ἡ περικοπὴ, εἶναι τό κατ' ἐξοχὴν πρόσωπο τῆς θείας ἀκοῆς καί τῆς μυστικῆς σιωπῆς. Μυστικῆς σιωπῆς μέ τὴν ἔννοια τοῦ ὅτι δέν βγάζει προφορικὸ λόγο, ἀλλὰ ὅμως φαίνεται πὼς ζεῖ τὸ μυστήριον τοῦ Θεοῦ. Καὶ θείας ἀκοῆς, γιατί ὅπως λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς «πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς» (Λουκ. β, 19). Τὰ ὅσα ἔλεγε ὁ Κύριος, τὰ ὅσα ἔπραττε, ἔμπαιναν στήν ψυχὴ της καί κατεγράφοντο μέσα της. Μέ αὐτόν τὸν τρόπο συντηροῦσε τὴν χάρι τὴν ὁποία τῆς εἶχε δώσει ὁ Θεός.

Ἀλλὰ ἔχει καί ἄλλη μιά ἀκοή, τὴν ἀκοή πρὸς ὅλον τὸν κόσμον• τὴν ἱστορικὴ ἀκοή. Δέν ὑπάρχει ἄλλο πρόσωπο στό ὁποῖο νά ἀπευθύνονται τόσες προσευχές, στό ὁποῖο νά ἐκφράζονται τόσα αἰτήματα, στό ὁποῖο νά ἀποδίδεται τόση δοξολογία: οἱ ὠραιότεροι ἐκκλησιαστικοὶ ὕμνοι, οἱ Παρακλήσεις, οἱ Χαιρετισμοί, τὰ Θεοτοκία τῶν ἐορτῶν, τὸ Θεοτοκάριον, οἱ καλύτεροι θεολογικοὶ λόγοι τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, ὅπως τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, τοῦ ἁγίου Νεκταρίου καί οἱ διδασκαλίες τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, εἶναι γεμᾶτα ἀπὸ τὴν δύναμη καί τὴν στήριξη, τὴν ὁποία δίνει ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος σέ ὅλη τὴν οἰκουμένη. Ἀκούει τίς προσευχές καί ἀπαντᾷ. Εἶναι Γοργοῦπήκοος.

Αὐτό κάνουμε κι ἐμεῖς οἱ πιστοί. Μαζεύουμε τὰ προβλήματα καί τίς ἀνάγκες μας καί τὰ μεταμορφώνουμε σέ προσευχή καί σέ αἶτημα τό ὁποῖο διὰ τοῦ προσώπου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου κατευθύνεται πρὸς τὸν Θεό.

Ἡ Παναγία, λοιπόν, εἶναι μακαρία διότι εἶναι ἡ ἀκούουσα τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἡ φυλάξασα καί συντηρήσασα αὐτόν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, ἀλλὰ καί ἡ διαρκῶς καί ἀενάως ἀκούουσα τοὺς λόγους καί τὰ αἰτήματα, τίς δοξολογίες καί τίς προσευχές ὅλης τῆς Ἐκκλησίας, ὅλων τῶν αἰώνων, ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἀκόμη καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀναχώρησής της ἀπὸ αὐτόν τὸν κόσμο δέν εἶναι θάνατος, ἀλλὰ κοίμησις, καί ὡς κοιμωμένη εἶναι ζῶσα. Ἀλλὰ καὶ ὡς πρὸς τὸν τρόπο μέ τὸν

ὁποῖον παρεμβαίνει στήν ἱστορία δέν εἶναι κοιμωμένη, ἀλλά δραστηριοποιημένη, διαρκῶς ἐνεργοῦσα, παρεμβαίνουσα στήν ἱστορία καί παρεμβαλλόμενη καί στήν δική μας τήν ζωή καί στήν δική μας τήν πορεία. Εἶναι ἀκοίμητος καί ἀμετάθετος ἐλπίδα.

Αὐτός εἶναι καί ὁ λόγος πού προσευχόμαστε σέ αὐτήν. Δέν προσευχόμαστε σέ κάποιον πού κοιμᾶται καί δέν ἀκούει, ἀλλά σέ κάποιον πού ἡσυχάζει καί βυθίζεται στήν μυστική σιωπή καί ταυτόχρονα μέ ἕναν θεῖο τρόπο ἐνεργοποιεῖται μέσα στήν ἱστορία καί παρεμβαίνει σέ αὐτήν.

Ἡ εὐχή τῆς Ἐκκλησίας μας γιά ὅλους εἶναι νά δώσει ὁ Θεός πολύ περισσότερα ἀπό ὅσα τολμοῦμε νά ζητοῦμε στίς προσευχές μας, πολύ οὐσιαστικότερα ἀπό ὅσα μποροῦμε νά ἐκφράσουμε στά αἰτήματά μας, νά μᾶς χαρίσει πλούσια τήν χάρι Του καί νά μᾶς ἀξιώσει νά ζήσουμε τόν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς μας μέ τήν προστασία, μέ τήν πρεσβεία καί μέ τήν βοήθεια τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀμήν.